

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an	80 „		
Pe un pătrar de an	40 „		
Un număr	3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.		

Ce e și cum e Dumnezeu.

I.

„...Și lumea pe dânsul nu la cunoscut. Intru ale sale a venit, și ai săi pre dânsul nu l-au primit”. (Ioan I, 10—11.)

Nu l-au primit, pentru că nu l-au cunoscut, „nimeni din domnii veacului acestuia”.

Că de-l cunoșteau „pe Domnul slavei”, (I. Cor. II, 8) nu-l răstigneau, nu-l omorau pe „începătorul vieții”. (Fapt. Ap. III, 15.)

Ci dacă nu l-au primit și nu au dat crezare vorbelor lui, trebuiau cel puțin să rscu-noască și să admită minunile, lucrurile ce le făcea (Ioan X, 37—38) „palam publice” și repetat.

Insuși zice despre sine: „De n'aș fi venit și aș fi grăit lor, păcat n'ar avea, iar acum răspuns n'au pentru păcatul lor... De n'aș fi făcut, lucruri întru ei, care nimeni altul n'a făcut păcat n'ar avea, iar acum au și văzut și m'au urât și pre mine și pe Tatăl meu”. (Ioan XV, 22 și 24.)

Noi cei chemați la soarta Domnului, noi slujitorii de azi și cei de mâine, acum în ajunul intrării solemne și a arătării ultime a Mântuitorului, în sfânta cetate, spre patima sa cea de bună voe, să ne nevoim a-l cunoaște și a-l primi pentru fapte rele minunate, făcute la arătare, în mijlocul nostru și pentru faptele în care se oglindează!

Ne întrebăm așa dară cu prorocul poet și muzicant, „Cine este Dumnezeu mare, și pe dată aflăm răspunsul ahtiat: „Tu ești Dumnezeu, care le faci minuni”. (Ps. 76, 13.)

II.

În vreme ce cei trei evangheliști, numiți de știința bisericească sinoptici, zugrăvesc mai pe

larg, ori că mai pe scurt viața de pe pământ, a învățătorului lor, apoi al patrulea și ultimul la rândul său, sfântul Ioan, cel mai iubit dintre apostoli, și carele la cina cea din urmă, s'a învrednicit aș odihni aureoleatul cap, pe sinul învățat al Domnului, întocmai unui vultur mândru și maestros, se perde în regiuni ameli-toare și deacolo din înălțimi, talmăcește pe în-țălesul neamurilor toate, frânturi de adevăruri, din dumnezeirea Dumnezeu omului!

Drept recunoștință veșnică, către evanghelistul dumnezeirii Mântuitorului, sfânta noastră maică biserică a răsăritului, înțelepțește a orânduit, când a așezat, că cetirea evangheliilor, la slujbele mari a liturghiilor, să-și iee începutul cu Ioan și că în ziua de Paști, căpetenia tuturor praznicilor, cetindu-se dela Ioan, să nu se cetească vr'o bucată de acelea, care ar glăsui despre învierea din morți a lui Iisus, ci o astfel de pericopă, prin carea se mărturisește Fiul a fi din vecie și de o ființă cu Tatăl.

Deci nu existența, pe carea numai nebunul o a tăgăduit-o întru inima sa, (Ps. XIII, 1) ci natura lui Dumnezeu, (sau a Logosului, a Cuvântului) ne-o desfășură azi vulturul evangheliștilor, când cu pană de aur smulsă din aripa serafimului, scrie cu grai de foc între altele, unele perle ca acestea:

„Intru început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era în început la Dumnezeu. Toate printr'ânsul s'a făcut și fără de dânsul nimica nu s'a făcut ce s'a făcut... În lume era și lumea printr'ânsul s'a făcut și lumea pe dânsul nu l-a cunoscut.

Ce e Dumnezeu și cum e el? a cercetat omenimea și înainte de Ioan și nu va înceta a cerceta aceasta, până la sfârșitul veacurilor; fără mângăerea de a putea afla cândva un răspuns deplin mulțumitor; de vreme ce nemărgi-

nitul nu poate fi nici când pe deplin cuprins de făptura mărginită.

Pe cât de ușor îl aflăm pe Dumnezeu, dăm la tot pasul nostru de el, pe atât de anevoie putem afla ce e Dumnezeu, care-i firea, ființa lui!

Hrisostomul oratorilor romani, Cicero, ne istorisește, cum odinioară Hiero, regele Siracusei a poftit pe filozoful său agreat, pe Simo-nide, că să-i spuie ce e Dumnezeu!?

Filozoful întreat, voind să-i arde patro-nului său princiar, ce e Dumnezeu, a aflat de bine, să-i ceară timp de gândit o zi. După trecerea primei zile, a mai cerut alte două zile, căci se scuza, că întrebarea e foarte grea și neașteptată. Din zi în zi încurcându-se tot mai tare bietul filozof, cere din nou patru zile, apoi opt și tot așa mai departe, de două ori atâta răgaz, pe cât căpătase; pânăce în cele din urmă Hiero își perduse toată răbdarea și-l trase la răspundere pe filozof, că pentruce tot mereu cere prolongare și amână răspunsul! *Of stăpâne!* răspunde învățatul ostenit și desperat; cu cât mă cuget mai mult și mai adânc asupra ches-tiunii, ce mi-ai dat, spre deslegare, cu atât mai rău mă încure!

La fel istorisește Plato, că Socrate a în-trebat dela istoriograful și filozoful Timeu, că ce și cum poate să fie Dumnezeu? Timeu nu a avut lipsă de gândire ca și Simonide, ci la moment a răspuns: aceea ce nu e Dumnezeu a aflat de mult; ear despre aceea, că ce e Dumnezeu, el nu va cerceta nici când.

Pentruca „tres faciunt collegium“, trei fac ceata, și „omne trinum perfectum“, tot ce e din trei e perfect, mai interpelăm pe unul încă din învățații lumii păgâne, cari au viețuit înaintea legii lui Hristos, dar de cumva totuș vom da de *locul științei și priceperii și vom afla înțelepciunea* (Iov XXVIII, 13) după care de veacuri însătoșăm!

Epictet este acest bărbat al lumii învechite, căruia socotește apologul creștin din zilele no-astre, că i-s'ar mai conveni cuvântul!

Ci în așteptarea sa apologul modern amar de tot se înșală.

Ne surprinde adecă distinsul filozof cu o mărturisire neasemănat: mai goală, mai uscată, mai netrebnică, decum ne-au dat ceialalți doi soț de carte.

Ascultați numai cum de iute ni-se destramă toată încrederea ce am avansat-o acestui al trei-lea învățat al lumii apuse!

Ca să pot descoperi mai de aproape cumcă ce e Dumnezeu, său eu însumi ar trebui să fiu

Dumnezeu, sau că El Dumnezeu ar trebui să înceteze a fi Dumnezeu.“

Întrebarea ce ni-am pus-o, nime nu o adân-cit-o pe baza sfinteii scripturi și a minții sănă-toase, ca fericitul Augustin, vlădica de pe vreme din Africa proconsulară. Iată-i mărgăritale cuvinte:

Dumnezeu e pretutindenea ascuns și pre-tutindenea de văzut. Nimenea nu-l poate cunoște, precum este în sine și din contră, nimăruia nu-i este iertat, să nu-l cunoască.... Dumnezeu este negrăit, mai ușor zicem ce nu e, decât că ce e, Mai drept ni-l putem cugeta, ca și spune, și mai drept e, ca și cum ni-l închipuim. Cauți ce să fie aceia, ce ochiul n'a văzut, urechea n'a auzit și la inima omului n'a străbătut. (Enav. în psalm: 20, 9 și 85; 12 Cnf. Isaia LXIV, 4 și I Cor. II. 9.)

Un alt Arhiereu al zilelor noastre, Emil Bougand, din Orleans-ul Franței generoase, ne încredințează, că: toate mărimile lui Dumnezeu corespund neajunsurilor noastre, ca să ni le su-plinească. *El este aceea, în care se cuprind toate, a căror lipsă noi o ducem.* (A kereszténység és ko-runk. Nagyvárad 1883 t. I. p. 92—3.

Se întrebăm, dacă nu de alta, bașem din curiositate și cinste națională și pe steghișii scrisului românesc, să aflăm cum îl cântă și cum îndrăznesc acești preoți ai minții să și-l închipue și apoi cum pot să ni-l zugrăvească pe Domnul Dumnezeu Izraelului Românesc!?

Mult truditul și az prea uitatul Bolintinianu în două strofe din sguduitoarea sa „*Invocație*“, astfel ni-l înfățișează:

„Tu ce ai sădit în inimi speranța și credința, Căci una fără alta nu pot exista.

Ce aduci după durere surisul și dorința, Și după vijelie un soare a lumina;

*

Ce fără încetare dai zilelor lumine, Și câmpului verdeață și paserii cântări, Și trunzelor șoptire și undelor suspidne, Și pe virgine buze suave sărutări“.

În alt loc, în o „*Odă*“ de minune isbită, cântărețul neamului, dupăce în prealabil cere dela Dumnezeu și dela Maica Preacurată ajutor conaționalilor săi, urmează peremtor:

„La voi e cu puțință, Tot ce la oameni pare

Neputincios și greu.

Căci *nici odată omul,*

Prin slaba-i cugetare,

Nu va ghici

Natura-Ți: Puterea e Dumnezeu“.

În un stih închinat deadreptul:

„*La Dumnezeu*“, îl proclamă:

„Tu putere creatoare

Ce dai viață și mișcări,
 Și la legi neschimbătoare,
 Pui sublimele-Ți lucrări;
Nu știu ce-i a Ta natură,
 Însă **știm că Tu trăești**“.
Și a lumilor făptură
Cauza sublimă ești.

*

„Tu ai cununat eterul
 Cu întunec și lumini;
 Ai încins ferice cerul
 Cu planetei tăi divini.
 Zorilor în dimineață
 Dai frumoasele colori;
 Văilor le dai verdeață,
 Roua o verși pe flori“.

*

Zilelor le dai splendoare;
 Florilor parfum divin;
 Serilor le dai recoare;
 Aerului sborul lin“.
 Că divina Ta suflare,
 Tu țărâna înviezi,
 Și la prima ei mișcare,
 Cu cuvântul o veghezi.“
 „Nu-i amoare mai curată,
 Mai sublimă pe pământ;
 Fericit ce-l ce se 'mbată
 În estazul tău cel sfânt!“

*

„Ideala ta iubire
 Orele n'o mărginesc,
 Nu aduce obosire,
 Florile-i nu vestejesc“

*

„Dacă viața are chine
 Lângă atâtea mulțumiri
 Relele tac mai senine
 Fragedele fericiri.“

*

„*Dar e, viața, dată nouă!*
 Cel care ne-a creat
 Nu era dator el nouă
 Zilele ce ni le-a dat“.

Tot acest șir de idei e perorat cevaș mai frumos la Gr. Mih. *Alexandrescu* :

„*Ființă fără nume*
 Ce paserii dai sbor,
 Ce mărilor dai spume.
Ce omului dai lume
 Și apelor izvor.

*

Ce pui copaci pe munte
 Pe ceruri curcubeu,
 Necazuri pe-a mea frunte
 Ca furiele crunte,
Slăviți Dumnezeu“.

*

Și tot Alexandrescu în alt loc așa îl definează pe Dumnezeu.

„Al totului părinte tu acărui voință
 La lumi neînfințate ai dăruit ființă,
 Stăpâne ziditor.

Putere fără margini izvor de veșnicie

**Al cărui sfânt nume pământul nu-l știe,
 Nici omul muritor“.**

Tot acestea apoi le repetă și duce la culmea artei poetice, ca nimenea altul la noi până la el și după el, blazatul *Eminescu*, în blasfema „Rugăciunea a unui Dac“.

„Pe când pământul, cerul, văzduhul, lumea toată,
 Erau din rândul celor ce n'au fost niciodată
 Pe atunci erai Tu singur, încât mă întreb în
 sinemi

Au cine-i zeul, căruia plecăm a noastre inimi?
 El singur zău stătutau nainte de a fi zeii;
 Și din noian de ape puteri au dat scânteii,
 El zorilor dă suflet și lumii fericire,
El este al omenirii izvor de mântuire,
 Să sus inimile voastre! *Cântare aduceți-i,*
El este moartea morții și învierea vieții!“

Curat așa apoi cântă și biserica ortodox în ziua de Paști: ...cu moartea pe moarte călcând... celor din morminte viață le-a dăruit“. Va să zică cu moartea sa trupească, „*Cuvântul*“ a ucis moartea sufletească a oamenilor și în schimb cu învierea sa trupească, a înviat viața noastră sufletească.

Când în cele din urmă întreb: pe seninul, pe optimistul Coșbuc, să-și spună și el opiniunea magistrală și judicioasă privitoare de ființa dumnezeirii, „a limine“ te refuză:

„Nu cerceta aceste legi;
 Că ești nebun, când le înțelegi“.

Sau dacă se și scapă vr'odată să-l defineze, îndată e gata să retracteze:

Izvor ești și țintă a totul ce cânt.

Iar dacă vrodată aș grăi vr'un cuvânt,
 Cum nu-ți glăsuește scriptura,
 Ai fulgere în cer, Tu cel mare și sfânt,
 Și închide-mi cu fulgerul gura!

Nu punem capăt mai demn meditației de azi, decât dacă audiem și „*Cântarea Mântuirii*“, unui tiner preot al altarului și al stihurilor de

acum 3—4 ani. Numele lui și al artei sale: *Constantiu R. Crișan*, „Poeme în 18 psalmi“, Bacău 1928. (vezi rev. Bis. Ort. Rom. 1928 pag. 374—8).

Poetul disperat caută pe cel ascuns:

„Mă poartă gândul, către lumi și zări
Și nici o clipă de hodină n'are,
Se sbate chinuit în depărtări
In depărtări, în care nu-s hotare... (Ps. 1).

— — — — —
Un semn, o vază, și i-ar fi de-ajuns
N-ar năzui nimica să mai ceară!“ (Ps. 1):
— — — — —

Când taci, când nu Te arăți, când lumea dea-
pururi nemișcat Te lasă,
Cum ai putea să fii, și'n haos cum ai putea
să stăpânești;
Când prin nimic, Tu, niciodată 'nainte-a mea nu
Te vădești?

— — — — —
Noi singuri noi ne chinuim
Și pentru viața noastră tristă
Nu-i Dumnezeu!

El nu există! (Ps. 4).

Oh *Tu ești, căci Tu ești totul* și bietul om
care Te neagă,
Pe Tine: *Forță și Ideie*, nu poate fi cu mintea
întreagă. (Ps. 4)

— — — — —
— — — — —
Tu poți să înțelegi că *e un Tată*,
Și *nu-ți mai bate capul să-L cunoști*,
Când fie fericirea în dar și-i dată.

Acesta-i gândul celor răi și proști. (Ps. 17)

Adecă: nebunii și răii vreau să înțeleagă
deplin pe Dumnezeu: și neputându-o asta, cred
că sunt cumiți când îndrăznesc a-L lepăda,
ori și numai a-L ignora.

„Ești, Doamne. Tu atât de mare,
Sânt, Doamne, eu atât de mic“. (Ps. 4)

VI.

În posesia răspunsurilor clasice ale învăța-
ților: păgâni și creștini; străini și români; vechi
și moderni, omul și creștinul, savantul și simp-
lul, bătrânul și tinărul, bărbații și femeile, plu-
tocrății și proletarii, stăpânitorii și supușii, de
azi și de mâine: preoți și mireni, să mai des-
chidă odată Biblia, cartea vieții, și acolo și
dreptul, mult pătitul Iov, va încheia lecția
noastră scurt de tot, dar totuși pe înțelesul
tuturor. „*Înțelepții toți împreună nu-L pot
vedea*“ (Iov XXXVIII 24 și XXXVI 26).

VII.

Este fapt deplin adevărat, că împăratul ce-

riurilor, pentru iubirea de oameni: s'a pogorât
din ceriuri și de la Duhul Sfânt a luat omenire
și a petrecut între oameni, a pățimit, a murit
și a înviat, după cum a și prezis.

Dacă Christos Domnul nostru nu ar fi
înviat, zădarnică ar fi credința voastră, minciu-
nă, ori barem rătăcire ar fi preoția noastră;
până azi toți am fi îngropați în păcate, zice
Sf. Pavel. (I. Cnr. XV 17-20).

Noi, și cu noi nici îngerii nu știu: ființa,
nu înțeleg întruparea, moartea și învierea lui
Dumnezeu, și totuși o cred, și crezând o înțe-
leg pe atâta, cât li de lipsă pentru: chemarea
lor, pentru preamărirea lui Dumnezeu și ferici-
rea lor.

Îngerii cei răi încă cred această economie
a mântuirii, dar se tem de ea!

Noi azi ca să nu ne temem, credem, că
„Mântuirea a toată lumea s'a făcut“.

Noi deci în Simbol nu spunem că *știm*
un Dumnezeu ci „credem“: un Dumnezeu, o
înviere din morți, și o „viață a veacului ce
va să fie“.

„Cred Doamne, ajută necredinții mele“.
(Luca XVII 5) și „eară și eară“ „Doamne
adauge-ne nouă credință“, (Mc. IX 24) și „Așa
vino Doamne Iisuse“ (Apoc. XXII 20)

„Iată vin degrab și plata Mea este cu
Mine, ca să dau fiecăruia precum va fi fapta
lui“. (ibid. vers. 12 și 7) Amin.

Dr. Ștefan Pop.

Extensiunea culturală

a „Corului Catedral“ din Caransebeș în colaborare
cu corul „Reuniunii de cântări“ în vara anului 1931.

Nici nu a trecut anul dela grandioasa ma-
nifestare culturală a românilor din Transilvania
și Banat, cu ocazia adunării generale a Astrei,
când au colaborat sus amintitele coruri din
Caransebeș, sub dirigența prof. C. Vladu și
roadele înțelegerii și ale solidarității se adună
din belșug. N'a fost prilej mai de seamă la care
corurile acestea să nu-și fi dat tributul lor co-
mun prin concerte bine lucrate și executate cu
însuflețire, fie sub egida lor proprie, fie dând
concursul solicitat altor societăți de cultură lo-
cale. Dela accentele sumbre ale cântecului fu-
nebru și până la notele iubilante și vesele ale
unei aniversări au perindat rând pe rând toată
gama sentimentelor umane. Pe terenul bisericesc
au dat dovadă de adâncă înțelegere a rosturilor
noastre cultural-religioase, prezentându-se ca o
armă puternică, întru apărarea și întărirea cre-

dinței și tradițiilor noastre strămoșești, ridicând splendoarea și măreția praznicelor, prin accente eșite din suflet, atrăgând în duminicile de rând pe credincioși la biserică, prin cântece religioase și susținând cu un zel neobosit conferințele religioase aranjate în marele post.

Primăvara anului acesta au activat din belșug pe terenul misionarismului, atrăgând într'o măsură deplină și atențiunea presei bănățene. Încoronarea tuturor străduințelor acestora s'a săvârșit însă în cele două excursii de vară, prima la Buziaș și a doua la Făget-Curtea Izvorul Miron-Pietroasa, secerând lauri neperitori pe terenul cântecului Bănățean. Ar fi o greșală de neertat să ne mulțumim cu relatările, deși elogioase, dar nedepline ale presei și să nu fixăm pentru posteritate clipele neuitate de glorie ale unei atât de frumoase colaborări. La 28 Iunie o delegație aleasă din membrii și membrele societăților corale se prezintă înaintea P. S. Sale Episcop diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu, cerând arhierasca binecuvântare pentru munca ce se va desfășura în ogorul Domnului. P. S. Sa vădit emoționat rostește cuvinte de înaltă apreciere, cu privire la rolul prea frumos al muzicii, pentru înobilarea inimilor și întărirea sufletelor în sentimentul înalt al religiosității și implorând asupra tuturor paza celui Prea Înalt, dorește succes deplin întreprinderii. La ora 11 și jumătate înainte de masă, coriștii pornesc spre gară în ordine frumos închegată, dând aspectul unei asocieri bine disciplinate, în frunte cu dirigintele, profesorul C. Vladu și a președintelui Reuniunii, profesorul A. Buțu. Cohortă impușătoare a culturii, membrii celor două coruri, peste 80 la număr în frunte cu conducătorii lor, între cari nu lipsește nici haina preoțească, timpurile ideale de odinioară din luptă dârjă și curajoasă pentru afirmarea românismului ortodox pe aceste plaiuri. Călătoria până la Buziaș s'a făcut într'o atmosferă de veselă camaraderie, alungând orice umbră de oboseală, inerentă drumului, căci toate inimile erau pline de încredere în reușita zilei de mâine. După 3 oare de călătorie, cari au trecut pe nesimțite, un vis în zori de vară, eată-ne la Buziaș, întâmpinați de cuvintele însuflețite ale Prea Onoratului Domn Ioan Geția, protopopul Buziașului, care ne urează bun sos. I-se răspunde din partea coriștilor, printr'o scurtă alocuțiune, talmăcind simțămintele tuturor cari au venit în acest ținut ca să jertfească pe altarul culturii muzicale și să desvâfue comoara bogată a sufletului românesc. A urmat apoi încartiruirea care, cu toate că anul acesta ne-am prezentat în număr îndoit, s'a făcut în perfecte condițiuni tehnice, datorită

neobositei îngrijiri și priceperi a Prea Onoratului Domn protopop, care nu s'a lăsat surprins de numărul nostru respectabil. După ameaza zilei s'a petrecut în excursii și plimbări recreative. Ziua următoare, la praznicul sf. Apostoli Petru și Pavel, hramul bisericii locale, s'a oficiat sf. Liturgie de soborul de preoți compus din P. O. D. protopop Dr. Ștefan Pop, profesor de teologie, din Prea Onoratul Domn Protopop Ioan Geția, Onoratul Domn paroh din Caransebeș, Petru Bancea și protodiaconul Ioan David. Cântăreții din strană, aleși dintre credincioșii bisericii locale, corul din Buziaș și coriștii din Caransebeș se întreceau întru preamărirea Domnului, în cadrul strălucitului rit ortodox, care în decursul atâtor veacuri s'a identificat strâns cu sufletul nostru. A fost afirmare impresionantă a dreptei credințe ce s'a păstrat curată și neștirbită în ținutul acesta datorită zelului apostolic al multor generații, de generații de preoți și a credincioșiei poporului nostru. Tălmăcirea sinceră și discret nuanțată a responsoriilor și imnelor liturgice a umplut sufletele de sentimentul evlaviei și pe fețele tuturor se citea în mod neîndoios conștiința clipelor sublime, pe cari le-au trăit în aceea atmosferă de mister religios. Solemn răsuna sărbătoreșcul „Veniți să ne închinăm“ cântat din altar, după obiceiul moștenit din bătrâni de preotul Petru Bancea, atrăgând atenția tuturor prin accentele varii și dulci și totuși energice ale cântecului său. Conlucrarea armonioasă, lipsită de orice tendință spre artificial, contopire desăvârșită între diriginte și executanți, însuflețirea volubilă și plină de viață, au caracterizat această perfectă realizare a ansamblului coral. În predica sa ocazională, părintele protodiacon accentuează importanța zilei, prezentând pe sfinții Apostoli Petru și Pavel, ca pe niște luptători de o fundamentală importanță în desăvârșirea ortodoxiei, laudă apoi statornicia credincioșilor, cari au știut să păstreze neștirbit patrimoniul strămoșesc și imploră binecuvântarea divină asupra tuturor celor de față. După terminarea slujbei dumnezeiești, o mică delegație în frunte cu dirigintele fac vizitele de rigoare, ca să mulțumească tuturor aceluia, cari au depus un zel deosebit pentru încurajarea întreprinderii noastre. Masa comună luată în condițiuni excelente a fost un prilej de jovială înfrățire între cântăreți, cari își comunicau cu însuflețire impresiile culese până acum. După proba generală ținută la ora 4 p. m. toți se pregătesc pentru concertul de seară care începe la ora 9. Programul bogat al concertului, succesul concertului din anul trecut, realizările splendide cu ocaziunea

sfintei liturgii, au atras un public numeros și select în sala festivă a cazinoului, fapt, care constituia o încurajare morală prealabilă, necesară oricărei producții artistice. Numeroși reprezentanți ai preoției dela sate dovedeau prin prezența lor, că flacăra cultului pentru orice nobilă manifestare de artă românească îi luminează cu aceeaș ardoare ca și în trecut. Nu au lipsit nici reprezentanți dintre vizitatorii din vechiul regat, cari n'au pregetat să-și manifeste însuflețirea care-i caracterizează prin cuvinte calde de elogiu. Concertul a început prin imnul bisericesc „Acum slobozește“ de Muzicescu, simbolizând prin aceasta tradiționalul caracter religios, care zace la baza muzicii noastre culte. Acorurile psalmului se desfășurau melodios și implorător ca o invocație către cel Atotputernic, care a sădit în inimile oamenilor înclinare duioasă spre tot ce este ritm și armonie. A urmat un program variat și ales cu multă priecere din repertoriul corului, unde prevaluau producțiile compozitorilor bănățeni, fiind totuși reprezentat fie care ținut românesc printr'o cântare caracteristică. Programul a culminat prin executarea grandiosului imn de încoronare, compus de mult regretatul compozitor D. G. Kiriac, o adevărată apoteoză a visului nostru secular, încoronat de izbândă. Punctul acesta a format piatra de încercare a serii și atât dirigințele prin desăvârșita stăpânire a tactului și a vocilor, cât și coriștii prin deplina înțelegere a conținutului sublim, a reușit să dea o interpretare superioară a intențiunii compozitorului, fostul profesor și îndrumător al dirigințelii profesor Constantin Vladu. Concertul s'a terminat printr'un gingaș cântec de leagăn, compoziția măestrului Oancea, frenetic aplaudat de public, care a cerut insistent repetarea lui. Mânezi în zorii zilei excursioniștii s'au înapoiat la Caransebeș, aducând cu sine impresia colectivă a unei bine meritate izbândi și sentimente de gratitudine pentru zeloșii amfitrioni din Buziaș, în fruntea cărora s'au ostenit cu părintească îngrijire, Prea Onoratul Protopop al Buziașului.

Cuvinte din sfânta scriptură.

Dumnezeu este judecătoriu drept, și tare, și îndelungrăbdător. (Ps. 7 v. 13)

*

Întoarceseva răutatea (nelegiuirului) pe capul său însus și pe chiar creștetul lui pogorâsevor silniciile lui. (Ps. 7 v. 16)

*

Pe cei credincioși îi păzește Dumnezeu. (Ps. 31 v. 23)

ȘTIRI

Locale.

Duminecă în 2 August, după sfânta Liturgie, diaconul episcopesc Teodor Roșca a predicat, în legătură cu ziua de 1 August, „scoaterea Crucii“ și pomenirea celor 7 Macavei, despre viața și moartea acestor mucenici, apoi despre originea, însemnătatea și puterea Crucii, pentru creștinism. A arătat și argumentele dușmanilor Crucii, — care nu sunt decât niște contexte scoase din Biblie, fără nici o legătură, — și tot odată a adus față în față și argumentele și explicarea lor, cu care dovedește biserica noastră, însemnătatea sfintei cruci.

*

Joi la praznicul „Schimbării la față“ a Mântuitorului nostru, după terminarea sfintei Liturgii, protopresbiterul Anereiu Ghidiu, preotul Garnizoanei din loc și profesor Teodor Șandru, parohul Petru Bancea, împreună cu diaconul episcopesc Teodor Roșca, în fața tuturor autorităților militare și civile din localitate, au adus rugăciune către Atotputernicul, pentru odihna eroilor dela Mărășești și au adus rugăciune de mulțumită pentru binefacerile, ce s'au revărsat asupra poporului românesc, prin jertfa adusă de eroii neamului, în marile și victorioasele lupte dela Mărășești.

Responzoriile le-a dat corul Catedral sub conducerea dirigințelii său Constantin Vladu.

După terminarea serviciului religios în fața catedralei, Dnul Colonel Savu comandantul Garnizoanei, a rostit un discurs adânc mișcător, despre însemnătatea zilei, făcând un scurt istoric asupra victorioaselor lupte din 6 August 1917 de pe câmpiile sângeroase dela Mărășești.

Serbarea se încheie cu defilarea a două companii de onoare!

*

Începându-se lucrările de adaptare dela edificiul cancelăriilor diecezane, Cassa diecezană și-a mutat biroul în reședința episcopescă.

Pentru muzeul eparhial a mai donat părintele Tiberiu Mărgineanțu din Opațița un *Chivot* în stil foarte vechi, apoi un Antimis făcut la Viena la 1743, precum și trei buc. monede dela începutul secolului XIX.

Toate aceste obiecte de preț pentru muzeu, au fost găsite cu ocazia cercetărilor, pe cari le-a făcut părintele Mărgineanțu, pentru culegerea datelor la întocmirea „Monografiei comunei Opațița“.

Retipărirea Bibliiei lui Șaguna. Aflăm din Sibiu că I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului a luat inițiativa de a retipări ediția Șaguna a Sfintei Scripturi. S'a și instituit o comisiune pentru revizuirea textului. Lucrările acestei comisiuni s'au început printr'o ședință ținută sub prezidenția I. P. S. Sale. Retipărirea Bibliiei va începe la anul, cu Noul Testament,

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

No. 651/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Prima Casă de Păstrare din Caransebeș contra urmăritului Ioan Petrașcu domiciliat în Bogoltin, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională asupra porțiunei urmăritului din imobilele înscrise în c. a comunei Bogoltin No. pag. 1695, 534, 1401 și pag. 1695 Padina de 1067 stj. p. în valoare de 3000 lei, de 1/27 parte pag. 534 No. top. 128 Lunca de 267 stj. p. în valoare de 200 lei, de 1/27 parte pag. 534 No. top. 534 No. top. 15 Pogara 400 în valoare de 400 lei, de 1/27 parte No. top. 62 în Vad de 100 stj. p. în valoare de 200 lei, de 1/27 parte No. top. 315 Dumbrava de 1200 stj. în valoare de 550 lei, 1/27 parte No. top. 1109 Boruj, de 200 stj. p. în valoare de 400 lei, de 1/27 parte fără No. top. la Boruj de 1334 stj. p. în valoare de 550 lei de 1/27 parte fără No. top. Pogara de 414 stj. p. în valoare de 450 lei, de 1/27 parte Intravilan de 110 stj. p. în valoare de 150 lei de 1/27 parte No. pag. 1401, fără No. top. Boruj de 534 stj. p. în valoare de 250 lei de 1/27 parte.

Pentru încasarea creanței de 8.000 lei capital interese de 15% dela 25 Noiembrie 1929, spese de proces și de executare de 6069 lei fixate până acum, spese de 545 lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Prețul de strigare se stabilește conform art. 6 din legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită în suma fixată mai sus redusă cu 25%.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **17 August 1931 ora 11 a. m. la casa comunală a comunei Bogoltin.** Condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu un preț mai mic de două treimi din prețul de strigare și cel fixat de art. 7 din Legea sus arătată.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție de 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881 ori să predeie aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

A. Comoroșan m. p. jud. șef. **Ioan Bica** m. p. dir. cf.

pentru conformitate:

I. Bica. director de cf.

Judecătoria Orșova inst. c. f.

No. 776/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș repr. prin Dr. E. Halle contra urmăriților, Adam Stăngu și soția sa Sanda, la cererea urmăritoarei judecătoria ordonă:

Licitațiunea execuțională asupra imobilelor situate în comuna Jupalnicul-vechi circumscripția judecătoriai Orșova, înscrise în c. f. a comunei Jupalnicul-vechi Nr. foi c. f. 670 numit Casa Nr. 59 cu plaț de 130 stp. cu prețul strigării de 40.000 lei; pentru încasarea creanței de 6000 lei, capital și accesorii.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **20 luna August anul 1931 ora 4 p. m. la casa comunală a comunei Jupalnicul-vechi.**

1. Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut cu un preț mai mic decât 75% din prețul de strigare.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori ca să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție de 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanțade depozitarea, judecătorească prealabilă garanției și să semneze condițiunile de licitație, (§ 147, 150, 170, legea LX 1881; § 21 legea LX 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceiași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25 XLI 1908).

Orșova la 6 Mai 1931.

ss. **Al. Niculescu** jud.

ss. **Ign. Vălean** dir. cf.

pt. conf. **Indescifrabil.**

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

No. 650/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Prima Cassă de Păstrare s. a. Caransebeș contra urmăritului Gheorghe Belcotă domiciliat în Teregova la cererea urmăritului Judecătoria ordonă: Licitațiunea execuțională asupra imobilelor înscrise în c. f. a comunei Teregova din circumscripția judecătoriai rurale Teregova în prot. c. f. No. pag. 3569 și 3570 și anume pag. 3569 și No. top. 362 Sulița de 170 stp. în valoare de 500 lei; 1/2 parte la pag. 3570 fără No. top. Intravilan de 80 stp. în valoare de 8300 lei, de 1/6 parte; pentru încasarea creanței de 1900 lei bani capital, interese de 13% dela 3 Februarie 1928, spese de proces și de executare de 3503 lei bani fixate până acum, spese de 308 lei bani fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Prețul de strigare se stabilește conf. art. 6 din legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la execuția silită la suma fixată mai sus redusă cu 25%.

Fixază termen pentru ținerea licitațiunii pe **ziua de 22 luna August anul 1931, ora 8 a. m. în biroul c. f. Teregova.**

În baza § 150 legea LX. din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării și cel arătat în art. 7 din Legea sus arătată.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881 ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

Teregova la 20 Martie 1931.

A. Comoroșan m. p.
judecător șef

Ioan Bica m. p.
director de cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1145/1931 c. f.

Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Prima Casă de păstrare din Caransebeș contra urmăritului Hanțila Ion (căs. cu Cherlea Iconia) din Petroșnița, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Petroșnița (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. coalei c. f. 291 No. de ord. A I 1—2 No. top. 409 grădină în intravila 405 stp. No. top. 410 Casa No. 157 cu curte în intravilan 105 stp. cu prețul de strigare de 16.500 lei; A II 1—2 No. top. 860 fânaț în Copaci 237 stp. No. top. 861 fânaț în Copaci 201 stp. cu prețul de strigare 750 lei; A+2 No. top. 946/1 fânaț în Gura Vălișorii 338 stp. cu prețul de strigare 1875 lei; A+3 No. top. 1772 Grădină la Seliște 340 stp. cu prețul de strigare 1800 lei; A+4 No. top. 2061 Grădină Sub Tilva 761 stp. cu prețul de strigare 1800 lei; A+5 No. top. 3273 fânați în Brăcila și Poiana fluturi 1383 stp. cu prețul de strigare 3000 lei; pentru încasarea creanței de 4630 lei capital, interese 13,1/2%, dela 20 Aprilie 1920, spese de proces și de executare de 1200 lei fixate acum, spese de 1000 lei, fixate acum, pentru cererea de licitațiune.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **17 luna August anul 1931, ora 10 la casa comunală a comunei Petroșnița.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se fixează după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 al legii din 10 Iulie 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 18 Aprilie 1931.

Leo Pető m. p. jud. **Ioan Ioanosiu** m. p. aj. dir. cf.
Pt. conf. **Ioan Ioanosiu** aj. dir. cf.

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

Nr. 649/1931 c. f.

Extras din publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Prima Casă de Păstrare din Caransebeș contra urmăriților Gheorghe Fiat și Ioan Fiat, domiciliați în Lunca-șița la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională asupra porțiunii debitorilor din imobilele înscrise în c. f. a comunei Luncașița No. pag. 40, 2317, 2265 și 107 No. pag. 40, No. top. 108, Potocel

de 1 jug. în valoare de 1500 lei, de 1/2 parte pag. 2317, Crou de 1 jug. 100 stj. p. în valoare de 1800 lei, de 1/2 parte pag. 2265 Intravilan de 200 stj. p. în valoare de 1500 lei, de 1/2 parte No. pag. 107 Intra-tilan de 100 stj. p. în valoare de 4000 lei, de 15/48 parte No. top. 301 Jureada de 1 jug. în valoare de 1500 lei, de 15/48 parte No. top. 300 Jireada de 1 jug. 800 stj. p. în valoare de 2000 lei, de 15/48 parte No. top. 721 Tersitura de 1417 stj. p. în valoare de 900 lei, de 15/48 parte No. top. 153, Hudvaide de 300 stj. p. în valoare de 300 lei, de 15/48 parte No. top. 154 Hudvaide de 700 stj. p. în valoare de 600 lei No. top. 297 Urzicari în valoare de 350 lei, de 15/48 parte No. top. 295 Urzicari de 1 jug. 950 stj. p. în valoare de 2100 lei de 15/48 parte din No. top. top. Dialu Papușerului de 400 stj. p. în valoare de 350 lei, de 15/48 parte No. top. 868 Certej de 1 jug. și 1067 stj. p. în valoare de 2500 lei.

Pentru încasarea creanței de 10.000 lei capital, interese de 15% dela 12 August 1930, spese de proces și de executare de 1747 lei fixate până acum, spese de 570 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Prețul de strigare se stabilește conform art. 6 din legea pentru unificarea unor dispozițiuni referitoare la executarea silită la suma fixată mai sus redusă cu 25%.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii în ziua de **18 August anul 1931 ora 9 a. m. la casa comunală a comunei Luncașița.** În baza § 150 legea LX din anul 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse licitației nu pot fi vândute cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării și cel fixat în art. 7 din legea sus citată.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație.

Condițiunile de licitație se pot vedea în oarele de birou la instanța c. f. Teregova și la primăria comunei Luncașița.

Publicațiunea prezentă se va comunica interesaiților.
Teregova, la 20 Martie 1931.

A. Comoroșan jud.

Ioan Bica dir. de cf.

Pentru conformitate

Ioan Bica dir. de cf.

La Bibliotecă diecezană din Caransebeș se pot comanda următoarele**Cărți de Religiuine**

de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea

întocmite după Programa analitică ministerială și aprobate de Consiliul Eparhial ort. rom. a Caransebeșului cu ord. Nr. 4482 din 4 August 1921, pentru:

1. Școalele de copii mici și clasa I a școalei primare Lei 10.—
2. Clasele II și III ale școalei primare „ 10.—
3. Clasa IV a școalei primare „ 10.—
4. Clasele V, VI, și VII ale școalei primare „ 15.—
5. Cursul de adulți și șc. de ucenici „ 10.—